

Miloš
Kratochvíl

ilustrace
Markéta Vydrová

Nebezpečná
přímluva

O dvou obrech

© Miloš Kratochvíl, 2011
© Stanislav Juhaňák – Triton, 2011
Illustrations © Markéta Vydrová, 2011

Vydal Stanislav Juhaňák – Triton,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10
v Praze roku 2011 jako svou 1543. publikaci.
Vydání 1.

Odpovědná redaktorka Viola Lyčková
Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH
Tisk Omikron Praha, s.r.o.

www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7387-524-4

Nebezpečná přimluva

I z té nejmenší vesničky vede aspoň jedna cesta do velkého města. Jak daleko po ní kdo dojde, to záleží jen na jeho pílí, šikovnosti, odvaze či moudrosti.

Tak to je a tak to bylo už za vlády krále Viléma.

Z Ouholiček dokázal jako první dojít až ke královskému dvoru Florian. Dotáhl to na komořího. Teď stáli před Vilémovým trůnem s prosbou o službu bratři Vojtěch a Matěj.

„Výsosti, jsou ze stejné vsi jako já. Zním je. Ti se žádné práce neleknu.“

„To se za ně přimlouváš, nebo je pomlouváš?“ zamračil se král.

Komoří se uklonil: „Jistěže přimlouvám. Tak se přece mluví o lidech pilných a pracovitých.“

„Nechápu, proč se tohle o někom říká, chceme-li ho chválit,“ podivil se král.

Komoří se uklonil znovu a dvakrát: „Netroufám si poučovat krále, ale znamená to, že takový člověk vykoná každou svěřenou práci spolehlivě, přesně a bez otálení.“

„Opravdu jste takoví?“ zeptal se král bratrů.

„Ano,“ přisvědčil Matěj, zatímco Vojtěch jen neurčitě pokrčil rameny.

„Uvidíme.“ Král vstal z trůnu, do jedné ruky položil Matějovi zlaťák a do druhé svůj meč. „Zaplaceno jsi dostal, teď dostaneš práci. Usekni tím mečem svému bratrovi pravou ruku.“

S Matějem se zatočil svět, komoří padl na kolena: „Slitování, Veličenstvo! Nikdy jste si neliboval v krutosti, vždycky jste byl moudrý...“

„Proto se chci přesvědčit o pravdivosti tvých slov, než ty dva vezmu do služby,“ usmál se král.

„Můj králi, zřejmě jste si má slova nějak špatně vysvětlil...“ bědoval komoří.

„Měl jsi tedy mluvit lépe,“ řekl příkře král. „Jen skutky dělí naše slova na pravdu a lež! To je stará moudrost. A tou se chci řídit, když mám někoho přijmout do služby.“ Obrátil se k Vojtěchovi s Matějem: „I vám se to zdá kruté?“

Tentokrát Matěj jen nejistě pokrčil rameny, zatímco Vojtěch si bezstarostně vyhrnul pravý rukáv: „Ne, Veličenstvo! Zdá se, že nás čeká u vašeho dvora pohodlný život. Doma ve vsi jsme se sotva užívali, i když jsme pracovali od rána do večera oběma rukama, ale u královské-

ho dvora nás asi čeká tak málo práce, že se dá zvládnout levou rukou!“

Samozřejmě, že oběma bratrům zůstaly pro službu u královského dvora obě ruce. A chytrý Vojtěch se dokonce stal pravou rukou krále. Jako první dvorní rádce.

